

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . . . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року . . . 2:50 зр. (5 кор.)
на місяць . . . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границю:

на цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.
Реданція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. І. п. Домбровського (Хорунцини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.
Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламациї неопечатані вільні від порта. — Оголошеня авчайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні допесени по 15 кр. від стрічки.

„Послѣдній поклонъ Западу!“

(X) Мабуть се ще всім остає в живій тямці, як в 1897. р. львівська московська агенція використала для своїх цілей ідею вислання громадної депутації до цїсаря з жалобою задля виборів переведених в тім році до ради державної. Тимто не будемо вдавати ся в опис подробиць і добуток сеї депутації, а нагадаємо лише, що в хвилі, коли на головнім львівськім двірци виїжджаючи делегатів супроводжено всякими промовами, виступав також яко речник загально відомий Мончаловский і висловив між иньшими, що се «послѣдній поклонъ Западу!» Не потребуємо тут розводити ся над тим, як описля львівська московська агенція з своїми етапами по провінції використувала для своїх цілей безуспішність згаданої депутації громадної, бо се також загально відомо.

Але наші москвофіли вихиснують всяку нагоду, щоби при чийсь жарі спечи й собі курочку, тим то забувають в сій хвилі догму проголошену Мончаловским в 1897. р. і змагають знов до того, щоби невдоволене викликане серед руского народу задля останних соймових виборів використати для своїх цілей.

Про їх наміри подає віденьська «Information» ось яку цікаву вість, котру тут дословно наводимо:

«Господин Марков промаряє тепер знов за висланем рускої громадної депутації до Відня, як і за врученем обемистого пропамятного письма міністрови-президентови, в якім мали би бути всі неправильности урядників при останних соймових виборах докладно наведені, а також важке політичне положенє Русинів в Галичині основно обговорене. Що-до тактики ново-

вибраних соймових послів думає господин Марков, що так звані «независимі» рускі послы зараз на першім засіданю сойму поставлять внесенє (а де підписи на се внесенє? може Бойко, котрий не згадав і слівцем про се, що й Русини єго піддержували, підпише таке внесенє?! Ред. Русл.) на загальне уневажненє всіх виборів сільських громад (теперішня більшість соймова має уневажнити сї вибори?! Ред. Русл.) з візванем до правительства, щоби сейчас розписало нові вибори і подбало про законне переведенє нових виборів. Наколиб се внесенє відкинула соймова більшість, буде предложена сецесія з сойму, котра єдино відповідає достоїнству руского народу. Г-н Марков надїє ся при тім у д-ра Кербера найти більшу прихильність, як у г-р. Баденього в 1897. р. Чи також др. Люегер заолікує ся як тоді сею громадною депутацією, про се г-н Марков не вмїє нічого сказати.

Імонірно являть ся тепер подлинні мужі Шенерера для привіту москвофільської депутації на двірци північної залізниці. Відсередні елементи, Всенїмці і Всерускіє, могли би при сій нагоді сердечно кинути ся собі в обїми. Г-н Марков міг би може тоді вговорити Шенерера, що тепер ще не пора Галичині надати окремішне становище, позаяк він ще гравітує до Відня а через Відень до Німецкого Союзу. Обидва господинове можуть тим лєкше зійти ся разом, позаяк і Марков є прихильником ідеї «Los von Rom». Хоч як сьмішно звучать сї виводи Маркова і хоч трудно допустити, щоби нововибрані соймові послы пішли за єго радами, всеж они є знаменні для сего часу і вказують виразно і ясно, що галицке краєве правительство останною акцією в користь москвофільського сторонництва вдунуло в него нове житє, що не може зовсім причинити

ся до добра ані руского народу, ані держави».

Д О П И С ь.

З Косівського.

(Дальші справи Файвеля Тухмана з Дистинція).

Василь Хащук з Довгополя номер був 5/1 1864. а Einantwortungsdekret-ом з 5/11 1897 Zl. 9656. (може не в самий час?!) признано спадщину по нїм zu drei dritteln Софронї Хрищук, Катаринї Дронек і внукам (по Докїй Рейкало) Ник. Рейкало, Василюї Рїзак і малолїтній Єленї Рейкало. Тимчасом уже при заложеню книг ґрунт в Довгополи, деь коло 1886. або 1887 р., заінтабулював ся на цілий ґрунт по Вас. Хащук, єго зять Яків Хрищук Василів а муж Софрони Хащук. Книги ґрунт. закладати в Довгополи мусїв такий самий добрий Русин, як судия в Путилові Гольдштайн, бо взяв Якова Хрищука Василєвого за сина Хащука Василя.

Яків Хрищук Вас. номер 4/5 1896, а суд звиває до переслуханя єго родину на 20/11 1896. (свѣято урочисте св. Михайла) ex 4/8 1896. Zl. 5316, а що він був бездїтним, то звиває Івана Хрищука в Іспаса, Катарину Гембек зам. Шкрїбляк і Калину Гембек. — 10/2 1897. Zl. 1397. дає суд вижницький судови в Путилові знати, dass der Erbinteressent Iwan Chryszczuk Wasyliv in Ispas nicht zu eruien ist, а суд в Путилові уже 31/3 1897. Zl. 2490 видає на ту «спадщину» декрет. Громовиною чогось все летїло! Feiweil Tuchmann aus Dichtenitz дістав від nicht zu eruirenden (а жид єго знайшов «раздвє») Івана Хрищука Cessionsurkunde dto Wizenitz 30/12 1896. Zl. 30177.

Спадщина по Яковї Хрищук пішла на такі паї: 4/16 Софронї Хрищук (вдовї по Яковї Хрищук а донці Вас. Хащука, котрого власностю був ґрунт сим декретом до подїлу прийшовший), — 6/16 Файвелеви Тухман яко цесіо-

38)

О. Я. Кониський.

Молодий вік Максима Одиця.

(Хроїлка з давноминулого).

XVIII.

У вечерї того-ж дня, коли Ляшенки поїхали до дому, Настя сидїла біля роялі і грала на чотири руки з Насальским; в салї опрїч їх нікого не було і ніхто не шкодив їм, граючи, залюбки розмовляти і устами і очима... Насальский давно признав ся Настї, що кохає її, а тепер під впливом вечерової тиші, дуже близького сусїдства своєї люблєнїці, під впливом сонати Бетховена Найдич не спромїг ся здержати свого поривання, нахилив ся ближше до Настї і поцілував її... поцілував вперше...

Старий Найдич сидїв тоді саме в кабинетї, перечитуючи газети, що привезли йому з почти за цілий тиждень. Він дуже цікавив ся вістками з театру війни; аж в кабинет до його вбїг найменший сивок його, хлопчик на девятому році.

— Що ти, Михайлику, спитав його батько по французьки — прийшов на добра-ніч вже?

— І на добра-ніч і так... знавш татку я щось бачив... ти такого не бачив...

— Що ж там таке ти бачив? тато поглядив Михайлика по головці.

— Таке, тату!... таке... сказать?

— А ну, ну скажи...

— Я отсе зараз бачив, тату, як наш учитель і Настя цілували ся...

— Де? скрикнув Найдич; але зараз схаменив ся і повернув річ на жарт; мовивши: се тобі, Михайлику, привидїло ся; то ти спать захотїв, дак тобі і приверзало ся.

Але пізно вже було жартувати, хлопчик навіть образив ся, що тато не їме йому віри; він мовив:

— Ні, ні, тату, зовсім не привидїло ся, я не спав, я не хотїв і тепер не хочу ще спати: я сидїв під столом, а вони мене не бачили; спершу грали на чотири руки, а потім учитель нахилив ся до Настї і поцілував її, а вона його поцілувала... От ей-Богу, тату, правда.

— Ну, ну; годї про се; то ти не добачив з під стола... І чогож ти сидїв під столом?

— Там були мої іграшки; там у мене стайня, я вранці поставив туди своїх коней, а у

вечерї пішов подивити ся, чи єсть у їх овес; чи мій кучер Карпо дає їм вівса, а не краде собі...

— Ну, ну, добре, добре, дак їди вже спати... добра ніч.

— Добра ніч, тату! але я ще спати не хочу, не піду, ще рано; я піду ще до Колї і йому розкажу, як вони цілували ся і няні розкажу...

Найдич трохи почервонїв, розсердив ся і мовив:

— Слухай, Михайлику! ти зараз їди і лягай спати, ані нянці, нікому ані слова про те, що тобі приверзнуло ся... чуєш?

— Чую! тихенько промовив хлопчик, злякавшись сердитого голосу батька.

— Крий же тебе, Боже, почнеш там верзти оту вісенїтницю! я тебе строго покараю... їди...

Михайлик похнюпившись, пішов... Коли нянька поклала його в постїль, в малій головї його заворушила ся думка: за що на його розгїває ся тато? аж досї він ніколи не гїває ся, коли він, Михайлик, — помітивши за ким-будь із слуг що недобре, говорив йому про те; так він зробив і тепер... кілька разів доводило ся йому чути, як нянька ганьбила покоївку Марусю за те, що вона цілуєть ся з буфетчиком Семеном; значить, Маруся не добре чинила; інакше нянька не сварила-б ся на неї... значить, і

нареви Івана Хрищука а сестриницям помершого Якова Хрищука — Гафії Гембек зам. Шкрібляк і Калії Гембек по 3/16. — На підставі сего декрету Файвель Тухман виточив позов 4/3 1900 Зл. С 104/981 о розділ ґрунту а суд признав ему се під 14/9 1900 Зл. С 132/995 — з коштами 160 кор. 84 с. Звідки взяли кошти такі високі? — Бог знає!

Кошти ті поплавили: 1) Козма Томюк 74 кор. Сей платив за пусто-дурно, бо не процесував ся, а тільки є якась там спільна толока его зі спадкоємцями Вас. Хащука, а неправно Якова Хрищука — і судія Гольдштайн, за котрого п. Барвінський в парламенті згадував, що не знає ні слова по руски, питав за посередництвом товмача писара того Козму Томюка: «чи пристаєш ґрунт ділити? а що він немав спільного ґрунту крім толоки, то відповідає, що пристає на поділ толоки «бо ворошина» (спільна), а ґрунт не пристає ділити «бо не ворошиний нам». За се «виrozumіне» справи через судию Гольдштайна заплатив гуцул коштів 74 кор! 2) Васялина Різак заплатила 30 кор. — а о других не знати, чи вже поплавили.

На таку кривду порадив я покривдженем, щоби внесли протоколярно представлене о свою кривду. Козма Томюк і Василина Різак мали бути за сим 13/6 с. р. у начальника суду в Путилові «але той нас відредив» до адвоката: «ідіт собі з сим до адвоката».

Реґуляція рік в Галичині.

Закон, ухвалений в тім ділі в послідній сесії львівського сойму, одержав на днях цісарську санкцію. Тим способом обезпечено законом управильнене рік, а при тім обезпечено переведенє всіх вступних робіт в назначенім часі і точний розділ розходів на ту ціль межі краєм, державою і интересованими сторонами.

Санкціонований закон про управильнене рік постановляє, що в протягу 20-літнього періода, т. є від 1904 до 1924. р., мають бути управильнені слідуєчі ріки в Галичині: 1) Скава від Сухой до устя в Вислу; 2) Раба від Любіня (в мислиницькім повіті) до устя в Вислу; 3) Попрад від Мушичи до устя в Дунаець; 4) Вислок від Фриштана до устя в Сян; 6) Стрий від Турки до устя в Дністер; 7) Сьвіча від Велджа і Суколь від Болехова до устя в Дністер; 8) Бистриця солотвинська від Солотвини і Бистриця надвірнянська від Зеленої до спливу обоіх і потім до устя в Дністер і 9) Танев від границі Росії до устя в Сян; 10) Дунаець від Зглобиць в гору до Нового Торґа; 11) Вислока від Мельца в гору до Жмигорода і 12) Сян від Сильного Складу в гору до Лиска.

Загальний розхід на управильнене всіх тих

рік має виносити — 38,680,000 корон, на покритє котрих дає правительство 60%, а край 40%.

Виключно коштом держави будуть управильнені ті галицькі ріки, котрі творять бочні водні дороги для каналів. До того рода рік причисляють ся: 1) Дунаець від Зглобиць до Нового Санча; 2) Вислока від Мельца до Ясла; 3) Сян від Перемишля до Сянока. Розходи управильнення тих рік обчислені на 19,900,000 корон.

Дальше з щорічних дотацій дєржавного бюджету мають бути управильнені першогеленні галицькі ріки, а іменю: 1) Висла від устя ріки Преміші до Завихоста; 2) Дунаець від Зглобиць до Устя в Вислу; 3) Вислока від Мельца до устя; 4) Сян від Сильного Складу до устя і 5) Дністер від Журавна в низ до російської границі.

Розхід тої реґуляції обчислений на 42,000,000 корон, отже цілий простор рік, які мають управильнитися, вносить 2,274 кілометрів, а розходи обчислені на 100,580,000 корон.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** В четвер: гр.-кат. Евстахія; рим.-кат. Кандида. — В пятницю: гр.-кат. Кдрата ап. рим.-кат. Франца С.

— При зміні місяця просимо наших ВП. Передплатників вирішити залеґности і відновити передплату, бо інакше будемо приневолені здержати висилку нашої часописи.

— **Працанє д-ра Бобжиньского.** Позаяк часописи з нагоди працаня д-ра Бобжиньского зовсім невїрно подали зміст промови члена Ради шк. кр. Ол. Барвінського і на сю тему появили ся всякі толки, подаємо автентичний текст сеї промови, котра вистарчить намість спростованя хибних виводів «Дѣла», «Галичанина» і ин.:

Ваша Екцеленце!

В хвилі, коли В. Е. в останнє явили ся на тім місці, з котрого кермували народною просвітою і всім шкільництвом в краю, несміло забираю голос по так вимовнім попереднім речнику, щоби В у Е-ю попрацати також руским словом. — А вжеж під певною і сьвідомою цілю кермою В-ої Е-ї стояли також рускі школи. В тім часі зросло не тільки число руских народних і вірцевих шкіл при учительских семинариях, число руских гімназий, але й число руских кафедр на університеті, котрих основанє піддержували В. Е. своєю світлою радою і могучим впливом. — Під управою і доглядом В-ої Е-ї довершено відповідного науковим і педагогічним вимогам виданя руских учебників для народних і середних шкіл живою народною мовою, виповнено многі недостачі на полі шкільного письменства, а тим положено кріпкі підвалини до широкого розвитку науки в рускій народній мові. — Крім того вдоволено домаганю наукового і педагогічного руского Товариства заведем шкільної правописи, яка виявляє наглядно окремішність і питоменість рускої мови і з школи перейшла також до урядового ужитку

певна, що дядько кличе її, щоби своїм звичаєм, порадились з нею про завтрінній обід.

Весело вскочила вона до кабінету.

— Причиняй щільно двері! суворо зустрів її дядько.

— Я добре причинила.

— Примкни на ключ.

Настя здивувала ся; ніколи сего не було. Повернувши в дверях ключ, вона підійшла до столу і стала мовчки біля дядька: він взяв її за руки, щільно вставив її очи в свої очи і сухо, навіть трохи строго мовив до неї:

— Насте! признавай ся: ти цілувала ся сьогодні з Насальським?

Настя в одну мить вся спалахнула: лице, уши, шия почервонїли. Настя спустила очи і мовчала.

— Чогож мовчиш? хиба не чуєш що я кажу?

— Чую! ледви промовила вона; губи у неї тремтіли.

— А коли чуєш, так і відповідай: цілувала ся?

Настя мовчала. Найдич почував, як у його в руках горять Настині руки.

— Я відаю, що ти цілувала ся, але хочу довідати ся від тебе самої; кажи по правді, по щирій: цілувала ся?

(Дальше буде).

та досягнула повну перевагу в народнім руским письменстві.

Коли, як звичайно всюди буває, воружена пристрастями сучасна суспільність може не оцінювати належно досягности і ваги сих подій довершених під кермою В-ої Е-ї, то безсторонна історія неперечно вимірить повну справедливість і відповідно запише се на своїх листках для грядучих поколінь.

Колиж по 11-літніх трудах на сім становищі В. Е. переходять на иньшу хоч споріднену ниву діяльности, то звольте прийняти від нас найщирші бажаня до дальших змагань і заступу глибокої почеси за дотеперішні труди, які все остануть живо в нашій тямці.

— **Новий маршалок і нова ера** Краківський кореспондент петербурского «Краї-у» пише про гр. Андрея Потоцкого: Що зі зміною чоловіка на маршалківськім кріслі змінить ся неодно в краєвій політиці, — се певне. В данім случаю буде се правдоподібно пересуленє ся кермуючих переконань — більше на право. Особливо можна надїяти ся деякого заострення політики супротив опозиційних стороництв і Русинів, зміни баденівської, компромісової системи, на систему поборованя противника. В сім немов містила ся ріжниця двох ривалізуючих зі собою «фамілій»: Потоцких і Баденіх. Бадені уступили — а Потоцкі зачинають нову еру.

— **Український дневник в Києві**, який хотів заложити др. Левицький, не буде виходити, як доносить «Россія», в наслідок недозволеня головного заряду преси.

— **Московфїл по польски** — се не першина нашим ренегатам, але яко дальший причинок до історії кацапства подаємо отсю подїю:

В Калуші дня 24. вересня відбуло ся посвященє нового будинку судового. По торжестві посвященя парохами обох обрядів відбув ся з касній обід, на котрім були прибувшій на торжество президент стайславівського окружного суду п. Саганек і всі начальники урядів калушских, призначені судовим персоналом. При обіді вишнено ріжні тоасти; Поляки промовляли по польски, Русини по руски. Лиш один, звисний московфїл, судовий ад'юнкт п. Николай Третяк втяв собі «polską mówkę».

— **Державна прокуратория** ухвалила зарадити карне слідство проти поединковичів: президента міста Львова д-ра Малаховского і адвоката д-ра Лівієна та проти всіх чотирох сьвідків подинку.

— **Іспит зрілости в станиславській гімназії** в осенім речинці здали: Айзик Бахер, Сам. Гольдшляг, Стан. Грецьук, Фр. Серафінський і Ем. Зільбербах.

— **Ц. к. Адміністрація податків** у Львові оголосила отсе оповіщенє: У відношеню до оповіщеня ц. к. краєвої Дирекції скарбу у Львові з дня 6. вересня 1901. ч. 100.917/01 о виготовленю і предкладаню властям податковим і інстанції виказів Б. Ц. Д. і Е. до ужитку при вимірі податку особисто-доходового на рік 1902., подає ся сим додатково до відомости П. Т. властителей домів і льокаторів, що в виказах форм. Б. Ц. Д. належить подати манканців зглядно членів родини, їх занятя і місце замешканя після стану з днем 5. падолиста 1901. і викази ті предложити ц. к. Адміністрації податків найдальше до 15. падолиста 1901. — Виказ Б. має бути виповнений через властителя дому винаймленого, виказ Ц. через чиншовників, а виказ Д. через властителей домів винаймлених. — Ті самі викази довжні виготовити властители готелів і домів заїздних що-до тих осіб, котрі довне як 3 місяці без перерви мешкають. — Викази Е. зглядно Е/1 і Е/2 мають виготовити службодавці що-до осіб побираючих платні службові або взагалі які небудь винагородженя що-до одной особи квоту 1200 К річне переносячі. — Викази Е/1 призначені суть для службодавців, котрі виплачують побори службові тільки одной особі, а викази Е/2 для службодавців, виплачуючих побори більше особам. — Сталі і змінні побори, як також високість або вартість винагородженя належить подати з часу від 1. січня до 31. грудня 1901. — В який спосіб мають бути повисші викази виповнені, вказують докладно написи поодиноких рубрик, зглядно поясненя, заміщені на 1. стороні відносних друків. — Блякети повисших виказів видає протокол подавчий ц. к. Адміністрації податків у Львові за зголошенем ся интересованих безплатно.

— **Львівска політехніка** в шкільнім році 1900/1 числила в зимовім півроці 760, а в літнім 712 слухачів. З сего числа принадлеало на виділ інженерії 406, на виділ будови машин 263, а на виділ хемії 55 студентів. На 760 слухачів в зимовім півроці було з Галичини 613, з Росії 119, з Буковини 6, зі Шлеску австр. 5, з в. кн. Познаньского 5, з Угорщини і Сімгороду 3, з Чехії 2, а по 1 з Австрії дол., з Моравії, з Італії, з Румунії, з Перу, з Баварії і з Болгарії. — Після народности було: Поляків 704, Русинів 53, Чехів 3, а після віроісповіданя було: римо-католиків 582, греко-католиків 63, вірмено-католиків 9, жидів 97, протестантів 4. На 760 студентів 80 поберало стипендії на загальну квоту 28.565 корон.

Настя не добре зробила; а він — Михайлик — зробив добре, що сказав про те тату... За щож тато розгнівав ся?...

Даремне хлопя питало само себе; відповіди не було.

Найдич тим часом, кинувши читати газету, сидів вельми збентежений Михайликовою звісткою...

— Коли хоч кого доброго, путнього; а то, бач, кого покохала! говорив він собі на думці: а то — ляшок, санюлот, сором на цілий світ... що, коли, крий Боже, довідають ся про се сусїди! просьвітку не буде... От нагрів в пазусі гадюку... я до його як: і плачу добре, і подарунків скільки зробив, а він... бач! тривай же ти!...

Переґодом Найдич трохи одійшов, вгамував ся і думав: та чи правда-ж се? чи не збрехав Михайлик; але з якої-ж речі: та він у мене що-що, а дитина правдива, брехать не вмів... А про те одначе як же його запевнити ся?... Незвичайного нічого нема... молода дівчина... алеж вона у нас добре вихована... Гм!... Найліпше буде взяти саму Настю на допит... Чи признасть ся-ж?... З очей буде видно...

Найдич покликав слугу і казав попрохати до його Настю.

Насті і в думку не приходило, що дядько кличе її на допит про таке діло, про яке знала тільки вона, Насальський да Бог. Вона була

— **Італійський анархіст в Калуші?** Одному з рапінських дневників львівських доносять в Калуша, що там на залізничній двірці жандарм арештував якогось мушкетера, що допустився крадіжки в Рожайтові. Арештований тричі вистріляв до жандарма з револьвера, але хибив. Тоді жандарм ударив його багнетом в бік і зранив, але незнакомий міг ще вистріляти четвертий раз і відстріляв жандармові два пальці в руці. Аж при помочі кількох людей повелося розоружити небезпечною пташкою. При ній знайдено два штилеті, револьвер, кількадесят патронів і географічну карту. З цієї пригоди, в Калуші пішла погослодка, що спійманий злодій є італійським анархістом.

— **Дефравдація на залізницях.** Деякі газети подали були звістку, що в Підволочисках на залізничній стації викрито велику дефравдацію, котрої допустилися банкірський від залізничної Концевич в спілці з інженером Ольшанським в той спосіб, що фальшували спис платні робітників, а побирали гроші задержували для себе. Дефравдація та має виносити около 200.000 К, а спроневерник Концевич мав піти то з тих грошей зложити 40.000 К. Отже дирекція залізниць державних подає до відомости, що на двірці в Підволочисках викрито дійсно дефравдацію, але шкода не перевищує суми 10.000 К, а що до Концевича, то той має в касі ошадности ледви кілька тисячів корон.

— **Про вплив удержавлення продаж горівки в Росії** на тверезість населення висказався д-р Вендрикховский, член комітету тверезости в Шидлівці, радомської губернії, ось як: Вплив сего даєся в дчуті дуже, прямо велично; чи даєте віру, що в сім малім Шидлівці, якого з ринку можна цілого огорнути оком, було 48 шинків? Давнійше по торзі розїздилися фірманки пізно вночі, тепер вже о 5 год. всьо покінчене. Маємо трохи фабрик, — то по виплаті наше містечко гуляло цілу ніч; тепер о 10 год. всі спочивають сном праведного. Можна сказати, що пиянство зменшилося о половину, а дало би ся ще зредукувати, на мою гадку, до 90 проц, колиб заборонено пити горівку на улиці.

— **Депутация професорів австрійських університетів**, під проводом віденського проф. Гольда, поїде до Берліна, аби вручити адресу професорови Бірховови в день его 80-тих уродин.

— **339 супружеств** заключено у Львові в другім чвертьроці с. р.

— **Три безроги перед судом.** Директор нової різниці у Львові має правдивий клопіт з приїссами самі що-до убивання безрог. Давнійше різняки самі кололи безрога і продавали мясо, чи було чисте чи з решетиною. Тепер від коли побудовано нову різницю, різняки мусять в ній убивати безроги. Дуже часто трапляє ся, що безрога є з решетиною і тоді не можна її убивати. Таке лучило ся оноді Кусякови, властителяви складу вудженни при пл. Бернардинській. Три ситі безроги під закидом заражена решетиною, назначено в різницю печаткою »zakwestjonowanu« і заборонено їх убивати. Але Кусяк »свиснув« на заряджене директора, венрі зарівав, а мясо розпродав. За се він стане в суботу перед судом III секція і буде відповідати за непослух урядовій власті.

— **Міжнародна вистава риболовства** відбуде ся у Відні в вересні 1902 року. В виставі заповідли участь найвизначнійші товариства для риболовства в Англії, Німеччині і Америці. Всякі зголошення приймає комітет: Відень, I, Hergengasse 13.

— **Пригода з трупами.** Якось несамовита пригода лучила ся в останніх днях одному туристї із Штрасбурга, котрий на колесі вибрав ся був в Подорож через швайцарські гори Юра. По дорозі стрітив він такого самого туриста на колесі, молодого мушкетера, сына купця з Берна, а що настала була страшна злива і годі було їхати вночі дальше, то они лиш в великим трудом і за добру заплагу впростили ся на ніч до якогось господаря в горах. Тут призначено для них малу якусь комірчину. Вночі здавало ся їм, якби звідкись трупом заносило; але они успокійли ся і спали дальше. Коли на другий день встали, побачили перед хатою богато людей, що походили ся на похорон брата господаря, котрого тіло лежало наряджене в алькіри коло тої комірчини, де они спали, а віддїтеним від них лиш тонкою полотняною завязією. Пустившись в дорогу, мали о чім говорити, пригадуючи собі, що спали близько трупа, і як то страшно було. Оба мали їхати до Сольотурна, але не доїхали, бо знов їх захопила злива. Они заїхали до якоїсь господи коло гостинця та й поставили тут переночувати. Щоби же трохи покріпити ся, оба недавні знакомі постановили запити своє знакомство, і з тої нагоди випили кілька фляшок вина, а відтак полягали спати. Оба покляли ся на одно ліжко, бо лиш одне було в господі, і скоро заснули. Турист зі Штрасбурга обудив ся дуже пізно перед полуднем, і дивить ся — а він спав разом з трупом. Его новий товариш з Берна був вже давнійше хорий на серце; їзда на колесі, вогкість, а головно здаєсь вино, причинили ся до того, що

він погіб нагло на удар серця. По першій ночі коло трупа, а по другій з трупом, наш турист таки й сам розхорував ся, і мусів вже чим скорше залізницею вертати домів.

— **На гріб Мен Кінлія** в Кантоні (в стані Огіо) закрали ся оноді два анархісти. Дозорець цинтаря замітив незнакомих і узброєний в револьвер підійшов до них. Тоді один з анархістів кинув ся на него з ножом в руці і зранив его тяжко в груди, почім оба утікли.

— **Бураки**, призначені для цукроварнів, ще не належать копати, бо они тепер ще ростуть в мясо і набирають цукру. Хто би за сего взяв ся до копаня бураків, той буде мати на вазі втрату, а тим то і шкоду грошеву.

— **»Кухня Академічної Громади«** у Львові отворена для членів Товариства з днем 1. жовтня с. р. при ул. Галицькій ч. 3, П. пов. Ціни страв дуже низькі і так: обід коштує від 17 до 33 кр., вечера 8—20 кр., кава з булкою 8 кр. і т. д.

— **Важне для катехитів.** Уже вийшов »Підручник практичний«, як має ся учти релігії в І класі, зглядно на 1. і 2. степені науки в школах народних. Все, що учать релігії, повинні купити собі тую книжку, котра продає ся по 1 К в книгарні Шевченка і Ставропільській, а з пересилкою о 10 сот. дорозше.

— **Ц. к. Дирекція залізниць державних у Львові** оповіщує:

Залізничний союз поміж Австрією, Ліндавом і Форальбергом. З днем 1. жовтня 1901 входить в жите додаток IV до тарифи — часть II, зшитка 1. і 2. з дня 1. марца 1896.

Австро-угорський рух з Форальбергом і Ліндавом, а згл. австро-угорський союз залізничний з Форальбергом і Ліндавом. З днем 1. жовтня 1901 входить в жите слідуючі додатки до тариф спеціальних з 1. марца 1894 для перевозу худоби яко звичайної посылки в ціловозових наборах: а) додат. I до зшит. I (тепер часть V, зшит. 1), б) " I " " 2 (" " V " 2), в) " II " части II (" " V " 4). Через повизші додатки стають ся постанови тарифові що-до зниження ціни їзди для дозорців худоби згідними з дотичними приписами тарифи (часть I розділ B) для австрійських, угорських і боснацко-герцеговинських залізниць, а постанови що-до безплатної їзди поворотної таких дозорців зістають знесені.

— **Вісти з перемискої епархії.** На конкуре з речинцем до 19. падолиста с. р. виставлені приходи: 1) Ветлав, 2) Горянка, 3) Криве коло Тісної, 4) Лопінка, 5) Мхавза, 6) Ряббе, балгородского дек, 7) Глумча, 8) Долина, 9) Шумяч, 10) Ролів, 11) Розетайне, 12) Любелля, 13) Дністрик дуб., 14) Ліве, 15) Устрики гор., 16) Береги гор., 17) Дубрівка, 18) Хлиплі, 19) Балзянка, 20) Чорноріки, 21) Ступниця, 22) Балічі, 23) Крупець, 24) Стенятин, 25) Свидник, 26) Биличі, 27) Махнів, 28) Нанова, 29) Наконечне, 30) Пулави, 31) Яворник, 32) Туриньско, 33) Ясель і 34) Хміль. — В пропозицію прийняті: на Ломну, жукотиньского дек. оо.: Макс Калвич, Леонид Шемеляк, Петро Княжиньский, Савин Кмицикевич, Іван Лискевич, Волод. Гойдин і Конет. Вандзіляк; на Хоробрав, варяжского дек. оо.: Конст. Николаевич, Омелян Трешневский, Іван Ціцкевич, Лев Набак і Іван Валюх. — Нововоставлені пресвитери одержали сотрудицтва: Роман Кокотайло в Мижинці, Петро Савицький в Беньковій Вишні, Михайло Осідач в Ардамовській Волі, Іван Шевчик в Ліпні, Андрей Пшепорский в Боленовичах, Філарет Яминьский в Вацевичах, Іван Ганасевич в Волоці, Захарій Лехицький (з правом управи) в Порохнику і Евг. Конистаньский в Далівій. — Презенти одержали: Петро Перчинський на Рейтаревичі і Волод. Утриско на Скваряву нову. — Кановічну інституцію одержали: Василь Романовский на Угнів і Мирон Чирнянський на Броніцу. — Завідателства одержали: Волод. Гойдин в Любеллі і Михайло Татомір в Лужку дольнім. — Сотрудицтва одержали: Мих. Гробельский в Самборі і Юл. Легуцький в Блажові.

— **Вісти з станиславської епархії.** Конкурсний іспит для тих, що старають ся о парохії, відбуде ся дня 29, 30, і 31 жовтня. Прозьби треба внести до 25. жовтня. — На конкуре з речинцем до кінця падолиста н. ст. росписані парохії: Зелена, бучацкого деканату, Братківці, тисеменицкого деканату, і Красів, устецкого деканату. — Канон. інституцію одержали оо.: Василь Козловский з Медухи на Барш і Антін Балицький з Черемхова на Черемхів. — Введені: оо. Йосиф Скалиц, яко завідател в Красіві і Йосиф Сохор, яко прив. сотр. в Кошилівцях. — Намісництво аенгувало дотацію для парохіяльних помічників в Джурині, Озерянах, Гвіздці ст., Соколівці, Заліщиках, Тишківцях і Жабю-Ільці. — Митрополит Андрей рукоположив окінчених богословів: 1) Михайла Андришина, 2) Володимира Антоновича, 3) Володимира Величковского, 4) Луку Іванцева, 5) Володимира Малащюка, 6) Евстахія Сливиньского, 7) Тараса Турчмановича і 9) Івана Купчиньского. — Титул стола одержали окінчені богослови: 1) Михайло Андришин,

2) Володимир Антонович, 3) Володимир Величковский, 4) Аркадій Гуглевич, 5) Александер Дикий, 6) Володимир Залуцький, 7) Ярослав Левицький, 8) Валеріян Луговий, 9) Іван Луцький, 10) Евген Могильницький, 11) Лев Обушкевич, 12) Йосиф Росткович, 13) Николай Руденський, 14) Михайло Стрипко, 15) Володимир Тисовский, 16) Тарас Турчманович і 17) Партеній Чубатий. — Відпустку одержали: оо. Діоніз Возвідка з Зеленої і Іван Палагицький з Станиславова на один місяць.

— **Родимці!** Памятайте про будову руского театру у Львові!

Наука, штука, література.

— **Поцілунок** (Нубічка) оперу в 3. актах Фридерика Сметани (чеського композитора опер: Продаша наречена, Далбора і др.) виставить завтра, дня 3. с. м. польський, міський театр у Львові. В головній партії (Анулька) виступить п. Фільомена Лопатиньська.

Телеграми.

Відень, 2. жовтня. Рада державна скликана відручним письмом цісаря на день 17. с. м.

Відень, 2. жовтня. Президент міністрів др. Кербер прийняв посла Николая Василька і відбув з ним довшу конференцію.

Поля, 2. жовтня. Вчора прибула тут австро-угорська ескадра з Китаю. Приняв її торжественно адмірал Спави і командант місця Суковати. Спави виголосив промову, в якій в імені цісаря висказав признане експедиції за знамените поведене; відтак розділив ордери і відзнаки. Пополудни відбув ся на честь ескадри обід.

Липск, 2. жовтня. Дня 19. с. м. відбуде ся велике віче против повдників і в справі утворення роз'ємних судів.

Неаполь, 2. жовтня. Вчора вечером донесено про новий підозрінний слухай недуги: захолював якийсь робітник в Пунто Франко. В місцевости Сан Джіованні захолював робітник Кордесе.

Царгород, 2. жовтня. В місті Самсуні над Чорним морем случило ся 6 слухайв чуми. На покладі корабля Льюйда »Марія Тереса«, який прибув до Александриї, 3 особи захолювали на чуму.

Кантон (в Китаю), 2. жовтня. Революціоністи збурили німецьку місийну стацію в Чінгінг. Місіонарі повтікали.

Брукселя, 2. жовтня. Після урядових інформацій трансвальського посольства, вносьть в концентраційнім округі смертельність бурських жінок і дїтей 25 проц. Посольство анов звернуло ся в сій справі з нотою до держав, бо попередчі ноты були безуспішні.

Малий фейлетон.

БОГДАН ЛЕПКІЙ.

На лодці.

Плыви моя лодко по фали
В вечеру, спокійну годину!
Вже зорі на небі засяли,
Вже тіни кладуть ся на скали —
Неси мене лодко в даль сину!

Он, видиш, як гори дрімають,
А хмари, а мраки, як думи,
Як мрії над ними літають
І пісні до сну їм співвають
Високих ялиць сумні шуми.

Чомуж би й мені моя лодко
Не вільно на хвилю заснути?
І спати спокійно, солодко —
Чомуж би й мені моя лодко
Не вільно життя позабути?

1.
Черемоше, брате мій
Прискори бігу!
На хребет холодний твій
Я пускаю як стій
Слав важкий — тугу!

Гей тяжка, тяжка вона
Як цілі ліси!
Де бездонна глибина,
Де підводна скала
Там є неси!

2.
Заревіла вода,
Мого сплаву нема,
Лиш пінять ся розбурхані філі,
І женуть на скрутінь,
На бездонну глибінь,
На підводні пороги і скелі.

Що залізо, що сталь
Перед силою фаль?
Перед диким завзятем природи!
Ой мабуть я той слав
Раз послідний пускав
На підгірські розбурхані води!

Але що там? гляди
Виринає з піни
Як топельник води повний, синій!
Довгі, довгі ковбки
Без весла і керми —
То мій слав знов добув ся,
знов лине...

Дешевим і гарним дарунком

при всяких нагодах,
яко гарна прикраса комнат і
Картини: Верещагіна, Шевченко в домо-
вині і Сластьона, Шевченкова
могила.
Можна дістати через адміністрацію „Руслана“
з пересилкою за 1 кор. 60 сот.

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.

Небувала, сензаційна програма!

від 1. до 15. жовтня 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) Юлія Мілянова, українська субретка. 2) Воздушний балет, „польоване на мотилі“. 3) The Raembler Company, жонглерська сцена в паризській реставрації. 4) Les Bast, музикальні кльовни. 5) Claire Lafort, атлетка. 6) Орхестра і режисмограф. 7) Helga Dumont, серпентинова дансерка. 8) The 2 Erolts, ексцентричні еквілібристи. 9) Братя Александер, акробати головою на голові. 10) M. Meerwald, субретка. 11) Lingand Long, китайські ексцентрики.

Що дня о 8. год. вечером велике представ-
ленє. В неділю і свята два представлення. Що
пятниці High-Life представленє. Білети вчасній-
ше можна замовляти і набути в конторі Пльона
при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНІСТЕР“

Львів, ринок ч. 10. (дім „Просвіти“).

єдинокє руске товариство асекураційне, обезпечає будинки і всі пред-
мети движими против огневих шкід.

„Дністер“ приворучилъ Преосвящ. Ординарїати Всєч. Духовецьству
і вірним всіх трех Єпархїй

Фонд гаранційні „Дністра“ з днем 31. грудня 1900.

Фонд резервовий	311.540 кор	11 сот.	разом 620.406 кор. 65. сот.
Резерва премїї	171.942	—	
Резерва спеціальна	6.000	—	
Фонд емеритальний	30.924	54	

Тарифи „Дністра“ умирювані. Надвїзка річна розділяє ся між членів в формі
зворотів. За рік 1900 дістають члени 8% звороту в премїї

„Дністер“ виплатив до 31. грудня 1900. відшкодовань 2.120.834 кор. Шкод-
ликувдують ся безпроволочно в присутствї Делегата і 2 членів

Полїсн „Дністра“ приймають при позичках гіпотечних Банк краєвий і Каса
ощадности у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Снятині, Городенш. Теревовля, Зал-
цзяках, Городку і Богородчанах.

НА ЖИТЕ треба обезпечити ся тільки через „Дністер“ в Товаристві взаїмн обезпеч.
в Кракові; в таких обезпечень через „Дністер“ иде часть провізїї на рускі публичні
добродїїні ціли; полісн і квїти видає Краківске Товариство рускі.

„Дністер“ пошукує спосібних агентів, особливо селян господарів в окрестностях,
де ще нема близько агенцій „Дністра“. Агенти заробили вже 274.964 кор провізїї

Зголошеня о агенції треба вносити до Дирекції у Львові

Селяне! убігайте ся тільки о агенції „Дністра“.

Від огню обезпечайте ся тільки в „Дністрі“.

На житє обезпечайте ся тільки через „Дністер“.

Всілякі КУПОНИ

вильосовані

цінні папери

виплачує без потручення
провізїї або коштів

Контора виміни

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд подані і після часу середно-європейского).

За певну і добру льокацію
поручаємо

- 4 1/2% листи гіпотечні
- 4% листи гіпотечні коронові
- 5% листи гіпотечні преміювані
- 4% листи товариства кредито-
вого земского
- 4 1/2% листи Банку краєвого
- 5% облігації Банку краєвого
- 4% позичку краєву
- 4% облігації пропінатійні

і всілякі ренти державні

Ті папери продаємо і купуємо
по найточнійшій курсі деннім.

КОНТОРА ВИМІНИ

ц. к. упр. гал. акц.

БАНКУ Гіпотечного

поїзд посп. особ. приходить о годині	до Львова	поїзд посп. особ. відходить о годині	зі Львова
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	6:25	до Станіславова, Підвисокого, Потутор
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галацу), Гусятина	6:30	до Підволочиск (Київ) Бродів дв. головний
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	„ „ „ дв. Підзамче
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
7:49	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	8:40
8:00	„ „ на дв. головний	2:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуша, Слюка	9:00	до Сколього, до Лавочного (1. лип. до 15. вер)
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятина дв. Підз
11:45	з Янова, Любачова, Самбора	9:42	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова
11:55	зі Станіславова (Кересмезе, Потутор)	10:20	до Чернівців
12:55	з Янова	10:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в не-
1:10	зі Сколього, Калуша, Хирова з Лавочно-	1:25	дїлі і свята
	го від 1. черв. до 15. вер.	2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня
3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.		в неділі і свята
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	до Стрия, Сколього від 1. мая до 30. вер.
5:11	з Підволочиск (Київ) Бродів на дв. Пїда.	3:15	до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
5:35	„ „ „ на дв. голов.	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.
5:50	з Кракова	3:30	до Ришева, Хирова, Любачова
5:40	з Чернівців, Іцкан		
6:00	з Сокаля, Белзця і Любачова		
		Ніч	
7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	12:45	6:10 до Станіславова
8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20 до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)
9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно		6:30 до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б.
9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		а від 16. вер. до 30. цвіт. 1902 щоденно
			6:35 до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
8:40	9:50 з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		7:10 до Тернополя, Бродів дворець головний
2:31			7:32 дворець Підзамче
12:15	9:40 з Чернівців, Букарешту,		7:25 до Сокаля і Рави рускої
	10:20 з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:52 до Брухович (13. мая до 16. в р. в нед. і св.)
	10:20 з Підволочиск (Київ), Бродів на дв. Пїда.		9:30 до Янова від 1. мая до 15. вересня
	10:02 „ „ „ на дв. голов.	2:51	10:30 до Чернівців і Іцкан
	3:12 з Підволочиск Копичинець на дв. Підзамче		11:00 до Кракова, Відня, Варшави
	3:35 „ „ „ на дворець головний		11:10 до Підволочиск, Бродів дв. головний
			11:32 „ „ „ дв. Підза
			4:15 до Кракова, Відня, Берлина, Самбора
			4:45 до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод

ЗАМІТКА: Пога нічна числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.
Час середно-європейскїй рівнять ся від часу львівского о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європей-
ского = 12 год. 36 мин. часу львівского. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописий
Ст. І. Соколовского в пасажи Гасмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети значайні і всні інші,
тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних (ул.
Красівых ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).